

Tvorba, reflexe a poučení z vytváření bakalářského filmu Ruce

Adéla Šimová

Bakalářská práce
2008

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací
Vyšší odborná škola filmová Zlín
akademický rok: 2007/2008

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Adéla ŠIMOVÁ**
Studijní program: **B 8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Klasická animovaná tvorba**

Téma práce: **Tvorba, reflexe a poučení z vytváření bakalářského filmu Ruce**

Zásady pro vypracování:

1. Teoretická část Bc. práce: -Teoretická část práce je v pevné vazbě, která nedovoluje vyjímání ani vkládání listů. - Rozsah: min. 20 stran textu na téma "Tvorba, reflexe a poučení z vytváření bakalářského filmu Ruce" - nutno odevzdat 3 ks + 1CD s verzí PDF + 1 PDF elektronicky odeslat knihovně UTB. 2. Praktická část Bc.práce zahrnuje: - Bakalářský film, nutno odevzdat na 6 CD - Propagační plakát k filmu - Součástí praktické části je i neomezené množství ilustrací a příloh obsahujících výtvarné návrhy a technický scénář, vše inteligentně prezentováno v deskách.

Rozsah práce: **viz. Zásady pro vypracování**
Rozsah příloh: **viz. Zásady pro vypracování**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**

Seznam odborné literatury:

Vedoucí bakalářské práce: **Mgr. Ing. Martin Müller**
Vyšší odborná škola filmová Zlín
Datum zadání bakalářské práce: **7. ledna 2008**
Termín odevzdání bakalářské práce: **12. května 2008**

Ve Zlíně dne 7. ledna 2008

doc. Ing. Jaroslav Světlík, Ph.D.
děkan

prof. ak. soch. Pavel Škarka
ředitel ústavu

ABSTRAKT

Bakalářská práce analyzuje proces výroby bakalářského animovaného filmu Ruce. Popisuje jednotlivé části filmové výroby, problémy, které se v průběhu objevily a jejich řešení.

První část obsahuje základní informace o projektu, dále literární podobu a vývoj do podoby technického scénáře. Také zdůvodňuje výběr a použití animační techniky. Další část práce analyzuje výtvarné ztvárnění a následnou výrobu loutek, scény a rekvizit. Dále je popsána natáčecí fáze filmu a jeho postprodukce. Poslední kapitola odkazuje na hotový film. Závěrečná část hodnotí práci na tomto projektu.

Klíčová slova: ruce, pomoc, pomocná ruka, loutkový film, animace, sousedé

ABSTRACT

In my graduation paper, I analyse the process of making my final film project called A Helping Hand. I describe the whole filming process including all the production stages, difficulties encountered and problems solved.

First I give the outline of the story of the film, and the inspiration behind it. Then I explain the animation technique used and the reasons for my choice. I also analyse the artwork design and explain the process of creating the puppets, the props and the sets. I talk about the shooting of the film, its postproduction process and also about the sound aspects of the project.

I conclude my paper with a reflection on what I have achieved in my work and the lessons I have learned in the process.

Keywords: hand, help, a helping hand, stop motion, puppet, animation, neighbours

Za vedení bakalářské písemné práce děkuji Mgr. Ing. Martinu Müllerovi.

OBSAH

ÚVOD	7
1 INFORMACE O FILMU RUCE	8
1.1 TECHNICKÉ INFORMACE	8
1.2 HARMONOGRAM REALIZACE PROJEKTU.....	8
2 PŘÍPRAVA PROJEKTU	10
2.1 LITERÁRNÍ VÝVOJ PRÁCE.....	10
2.2 POSTAVY A JEJICH CHARAKTERISTIKA	13
2.3 VÝTVARNÉ NÁVRHY	15
2.4 DÍLENSKÁ PŘÍPRAVA	16
2.4.1 Výroba loutek	16
2.4.2 Výroba scény	21
2.4.3 Používaný materiál	23
3 NATÁČENÍ	24
3.1 HARMONOGRAM A PRŮBĚH NATÁČENÍ	24
3.2 PROBLÉMY PŘI NATÁČENÍ.....	27
3.3 KAMERA A SVĚTLA.....	27
3.4 TITULKY	28
4 POSTPRODUKCE	29
4.1 STŘIH OBRAZU.....	29
4.2 DESIGN ZVUKU	29
4.3 HUDBA	29
5 DOKONČENÝ FILM	31
5.1 PLAKÁT	31
6 ZHODNOCENÍ	32
ZÁVĚR	33
SEZNAM OBRÁZKŮ	34
SEZNAM PŘÍLOH	35

ÚVOD

Ruce jsou pro mě velmi důležité z pohledu tvorby. Bez rukou bych nemohla studovat na této škole a nebyla bych schopná vytvořit loutkovou animaci.

Ruce máme dvě proto, abychom si, když jedna ruka nestačí, pomohli druhou.

Říká se také „Podat pomocnou ruku“ nebo „Mít někoho k ruce“. Vždycky se jedná o pomoc, ať už ji potřebujeme my nebo někomu pomáháme.

O pomoci a vztazích, které mohou vzniknout mezi lidmi, vypráví také můj animovaný bakalářský film Ruce.

K napsání příběhu mě inspirovala situace, kterou jsem sama zažila.

Další inspirací byl jeden záběr z animovaného filmu Tim Burton's *The Nightmare Before Christmas* (Noční můra před Vánoci, režie Henry Selick, USA, 1993), kdy hadrová Sally vyskočí z okna a pádem na zem se jí utrhne ruka. Sally ji zvedne a přišije si ji k tělu.

Obr. 1. Záběry s filmu The Nightmare Before Christmas

Atmosféru chodby a bytu, ve kterém žije mladá žena, mi připomněl třiminutový studentský loutkový film *Mademoiselle Bérengère* (režie: Laetitia Dupont, Francie, 2003).

Obr. 2. Záběry z filmu Mademoiselle Bérengère

A také jsem chtěla vyjádřit, jak je u některých tvořivých činností důležité, aby měl člověk spolupracovníky, v případě pletení to byla druhá ruka, v případě mém, jako tvůrce animovaného filmu, to je mít šikovné členy štábu.

1 INFORMACE O FILMU RUCE

Pro ztvárnění příběhu jsem zvolila techniku loutkové animace. Film Ruce je mým prvním větším projektem v této technice. Předchozí loutková animace byla pouze krátkým cvičením. Pro loutkovou animaci jsem se rozhodla kvůli vhodnosti této techniky z prostorového hlediska (děj filmu se odehrává v reálném prostředí chodby domu) a také kvůli postavám (jedná se o lidi, kteří mají různý počet rukou).

1.1 Technické informace

Použitá technika animace je animace loutky snímaná pookýnkově. Snímalo se pomocí digitální kamery 3CCD. Obraz je barevný. Předpokládaná délka byla 4 až 5 minut, výsledná délka je 5 minut. Rozpočet u tohoto projektu nebyl vypracován. Natáčení probíhalo v ateliéru Zeman v prostorách Vyšší odborné školy filmové Zlín, odkud byla zapůjčena veškerá natáčecí a osvětlovací technika. Předpokládaný počet natáčecích dní bylo 50 dní, tento termín jsem dodržela.

Hudba byla zamýšlena jako původní, komponovaná přímo pro film. Stylově jsem si představovala jazzové melodie hrané hlavně na klavír.

Ruchy měly být původní a přirozené, nahrávané zvukařem ve studiu.

Štábová listina:

Námět, scénář, výtvarné návrhy, animace a režie: Adéla Šimová

Střih: Lukáš Biegl (bývalý student VOŠFZ)

Hudba: Tomáš Susko (student 1. ročníku VOŠFZ)

Zvuk: Jan Hála (student 3. ročníku Audiovize na UTB)

1.2 Harmonogram realizace projektu

14. 2. – 8. 4. 2007

Práce na námětu, synopsi, bodovém scénáři a výtvarných návrzích

Do 15. 6. 2007

Dokončení technického scénáře a výtvarných návrhů

8. 7. – 20. 9. 2007

Dílenská výroba – výroba loutek a rekvizit doma, od začátku září výroba scény v prostorách školy

19. 9. 2007 – 20. 9. 2007

Postavení scény v ateliéru a zasvícení

21. 9. 2007

Kamerové zkoušky

24. 9. 2007 – 30. 11. 2007

Natáčení, 50 natáčecích dní

Do 6. 2. 2008

Střih, titulky, schválení obrazu

Do 16. 4. 2008

Hudba, zvuk, zvukový mix

Do 23. 4. 2008

Odevzdání hotového filmu na DVD.

2 PŘÍPRAVA PROJEKTU

Tato kapitola je věnována přípravné fázi výroby loutkového filmu Ruce. Zahrnuje fáze od literární přípravy přes tvorbu výtvarných návrhů až po dílenskou výrobu loutek, scény a rekvizit.

2.1 Literární vývoj práce

Nápad

Někdo někomu půjčí ruku, aby mu pomohl.

Námět

Jaké to je, když někdo doslova půjčí pomocnou ruku a tomu druhému to moc pomůže, ale pak vlastník té ruky potřebuje svou ruku zpět pro pomoc někomu jinému.

Synopse

Muž se třema rukama půjčí svou ruku ženě s jednou rukou, aby mohla vykonávat činnost, ke které jsou třeba ruce dvě. Ženě se práce daří. Po nějaké době si ale muž pro ruku přijde zpět, protože si chce vzít za ženu svou přítelkyni, která je bezruká, a musí jí dát na prst snubní prsten. Vezmou se. Ale muži je líto jednoruké ženy, která teď nemůže pokračovat v tom, co se jí dařilo, a proto jí pomáhá sám. To se samozřejmě nelíbí jeho manželce, a tak ho novou rukou bije. Muž se rozzlobí, vezme manželce svou ruku a dá ji zpátky jednoruké ženě, která nyní může pokračovat v práci, a navíc má na prstě snubní prsten.

Příběh

V paneláku se otevřou dveře jednoho z bytů a vyběhne z něj jednoruká mladá žena, která se řítí schodištěm dolů. Po chvíli se vrací zpět a v jediné ruce, kterou má, nese dopisy. Když přijde ke dveřím zjistí, že si zabouchla dveře. Zaklepe tedy na souseda. Z bytu vyjde mladý muž, který má tři ruce, a šroubovákem jí dveře zručně otevře. Skrz dveře vidíme malou krejčovskou dílnu.

Další den ráno vyrazí mladá žena zase z bytu po schodech dolů. Zpět ke svému bytu se vrací z balíčkem. Samozřejmě, že se dveře jejího bytu znovu zabouchly. Klepe na souseda, ale nikdo nepřichází. Sedne si tedy na schody a rozbalí balík. Štěstím skoro vyskočí, když z balíčku vytáhne pletací jehlice, barevná klubka vlny a brožuru o pletení. Má velkou radost a hned listuje knížkou, hned si zase prohlíží klubka a šermuje jehlicí. Svou jednou

rukou se snaží nahodit oka na jehlice, přesně tak, jak to ukazuje návod. Ale jde to ztěžka. Zápasí všemožně s jehlicemi a vlnou, ale vůbec se jí nedaří. Ani si nevšimla, že ji při tom už chvilku pozoruje její tříruký soused stojící u svého bytu. S obrovskou radostí mu ukazuje zásilku, kterou dostala. A když jí soused otevře zabouchnuté dveře, vběhne žena do svého bytu, aby mu ukázala návrhy na pletené modely, které si kreslí a podle kterých konečně teď bude vyrábět oblečení. Pletařka znovu vezme do ruky jehlici. Po chvíli si tříruký muž sedne vedle ní a vezme tu druhou jehlici. Podle návodu spolu upletou dvě řady. Je to příliš náročné, takže si ani nevšimnou, že před sousedovým bytem už netrpělivě čeká jeho bezruká přítelkyně. Soused vstane, přivítá se s přítelkyní a vejdou domů. Pletařka sedí, snaží se nějak dokončit rozpletený vzorek. Za chvíli se dveře u sousedů otevřou, vyjde soused a dá jí svou třetí ruku.

Jednoruká žena chvíli na souseda nevěřícně civí, ale pak popadne ruku a přetáhne přes ni rukáv, jakoby byla odjakživa její. Sbalí si pletení a zmizí ve svém bytě. S chutí vytahuje všechny své kresby a podle nich začíná vyplétat barevné obrazce na svetrech, kabátech, šálách a všelijakém dalším oblečení. Už má svůj malý byt plný pletených výrobků, a když se podívá ven, každý má na sobě něco pleteného z jejího ateliéru. Chce pokračovat v rozpracovaném modelu, když tu někdo klepe na dveře. Ve dveřích stojí soused ve svaatebním fraku s pletenou šálou kolem krku a za ním se natřásá bezruká nevěsta v bílém. Soused chce, aby mu pletařka vrátila jeho třetí ruku, kterou jí před časem půjčil. Ruku musí dát své bezruké snoubence, aby jí mohl vůbec navléct prsten na prst. To je pro pletařku šok, jak bude dál plést? Přesto ví, že musí ruku vrátit. Obejme souseda za to, že jí ruku půjčil a tak jí pomohl dělat to, co by sama těžko zvládla. Ruku mu vrátí, aby ji dal své budoucí ženě.

Soused přichází po schodech ke svému bytu, najednou si všimne, že jeho souseďka zase sedí u svých zabouchnutých dveří: Vedle čekající pletařky stojí velká krabice plná pletacích klubek. Muž se smutně podívá do krabice. Otevře souseďce dveře. Po chvíli se nabídne, že jí s pletením pomůže, když nemá už jeho ruku. Sedí na schodech a pletou, až se u dveří vedlejšího bytu objeví manželka, která svou novou rukou jasně ukazuje, kam její manžel patří – domů.

Další den sedí jednoruká žena se souseďem zase na schodech a pletou. Když se manželka vrací domů a vidí je, už to nevydrží a tou rukou manžela zbije. Muž si to nenechá líbit, jen

pokrčí rameny a manželce ruku vezme. Onese ji pletařce, která má nejen druhou potřebnou ruku, ale teď i manžela, protože s rukou dostane i snubní prsten.

Bodový scénář

- jednoruká žena stoupá po schodišti, v jedné ruce nese balík
- přijde ke zavřeným dveřím svého bytu
- položí balík na zem a hledá po kapsách klíč
- zjistí, že klíč nechala doma
- klepe na dveře u sousedů, ale nikdo neotvírá
- sedne si tedy na schody a rozbalí balíček
- vytahuje z balíku pletací jehlice, barevná klubka vlny a brožuru o pletení
- má velkou radost
- listuje knížkou
- hned zase bere do ruky klubka
- šermuje jehlicí
- je absolutně nadšená
- snaží se jednou rukou nahodit vlnu na jehlice, jak je to popsáno v návodu
- vůbec to nejde, zápasí s jehlicemi a vlnou
- mladý tříruký muž stojí u otevřených dveří protějšího bytu a sleduje, jak se jednoruká žena zamotává do příze a bojuje s jehlicemi
- žena strne, když ho zpozoruje
- s radostí mu ukazuje zásilku
- muž otevře šroubovákem její byt, kde vidíme malou krejčovskou dílnu
- žena vběhne domů a hned se zase vrátí
- ukazuje mu kreslené návrhy na pletené modely
- soused se rozpačitě dívá na její jednu ruku, která zápasí s dvěma jehlicemi
- přiměje jednorukou ženu, aby mu předala druhou jehlici
- sedí spolu na schodech
- podle návodu spolu soustředěně pletou
- muž zvedne oči od práce
- u dveří jeho bytu stojí jeho přítelkyně
- soused se zvedne a se svou přítelkyní vejde domů
- jednoruká žena se statečně zkouší dokončit řadu
- dveře u sousedů se otevřou dveře, vyjde soused
- dá jednoruké ženě svou třetí ruku
- žena na ruku chvíli nevěřicně civí
- popadne ruku a přetáhne přes ni rukáv
- pobere pletení a zmizí ve svém bytě
- vytahuje všechny kresby a podle nich vyplétá obrazce na svetrech, kabátech, šálách
- byt už má plný pletených výrobků
- otočí se k oknu a podívá se ven
- venku chodí lidé a každý má na sobě něco pleteného od ní
- vrací se zpět k práci, ozve se klepání
- ve dveřích stojí soused ve svatebním fraku s pletenou šálou, za ním stojí jeho bezruká nevěsta ve svatebních šatech

- soused drží prsten a chce, aby mu jednoruká vrátila jeho třetí ruku pro jeho nevěstu
- jednoruká žena se poleká, neví, jak bude pokračovat ve své práci
- oběma rukama obejmeme souseda za pomoc
- ruku mu vrátí
- muž dá ruku své nastávající
- oba odcházejí po schodech dolů
- ženatý soused jde po schodech nahoru domů
- odemyká dveře, všimne si, že jeho jednoruká sousedka sedí na schodech u zabouchnutých dveří
- šroubovákem jí otevře dveře
- s lítostí vidí, jak si žena nese balík plný pletacích klubek
- soused se nabídne, že jí s pletením zase pomůže
- oba sedí na schodech a pletou
- na chodbě se objeví manželka
- svojí novou rukou rázně ukazuje, že její manžel má jít domů
- muž odchází domů
- jednoruká žena vchází do svého bytu
- další den: manželka jde po schodech nahoru
- vidí, jak její manžel se sousedkou zase pletou
- rozzlobí se a manžela svou novou rukou zbije, jednoruká žena odchází domů
- manželovi se nelíbí, že ho manželka bije, pokrčí rameny, že není asi jiná možnost a ruku jí vezme
- odnáší ruku směrem k sousednímu bytu
- původně jednoruká žena zase plete, protože teď má zase obě ruce i se snubním prstenem

Technický scénář – storyboard

Viz příloha P I

2.2 Postavy a jejich charakteristika

Hlavní postavou je žena s jednou rukou, která si nechala poslat balík s pletacími potřebami a chce i přes svůj handicap začít plést. Jejím sousedem je muž, který má tři ruce a bezrukou přítelkyni.

Žena s jednou rukou – pletařka

Jednoruká žena je samostatná. Sama se rozhodne dělat něco, na co úplně nestačí, ale věří, že to zvládne, v tomto nepočítá s pomocí. Souseda zná z dřívějšíka, protože bydlí v bytě naproti na patře. Proto když zjistí, že nemá klíč, jde přímo zaklepat k jeho dveřím.

V dalším záběru potom dostane druhou ruku, je upřímně šťastná a vděčná, proto to první, co s novou rukou udělá je, že zatleská. Když pak muž přichází zpět se svou přítelkyní při-

chystání na svatbu, vyleká se, že musí ruku vrátit, ale chápe to, protože ví, že byla jen půjčená, a proto ji vrátí. Dále vidíme, že jednoruká žena má znovu zabouchnuté dveře a že jí nyní už ženatý soused znovu otevírá dveře. Možná, že si zase zapomněla klíče doma, nebo to udělala trochu schválně, protože zjistila, že pletení se dvěma rukama je přece jen příjemnější. Tato žena nepotřebuje být nápadná, protože to, co dělá, je na ní nápadné. Proto má krátké tmavé vlasy, nosí kalhoty, nestřídá oblečení, není výrazná ani pohybově.

Žena bez rukou

O bezruké ženě, podle toho jak vystupuje, můžeme říci, že je přísná a ne příliš přátelská. Její charakter je protikladem jednoruké ženy. Žije v bytě s třírukým mužem. Nevíme, proč si ji muž vybral za přítelkyni, ale vybral si ji, takže nemůže být úplně zlá. Přesto jí svoji třetí ruku nedal už dřív. Ale když ruku dostane, vůbec si jí neváží. Místo aby třeba pohládila svého nastávajícího muže, zvedá si svatební šaty, aby o ně nezakopla. Bezruká žena je žárlivá. Na rozdíl od jednoruké ženy je tato postava výrazná. Má zrzavé vlasy a výraznější rty. Vždy má na sobě šaty ke kolenům, které dávají vyniknout její postavě. Její pohyby jsou prudké a neurotické.

Muž se třema rukama

Tříruký muž je postava, která určuje, která z žen bude mít to štěstí a dostane ruku. Pomáhá sousedce, i když má doma bezrukou přítelkyni.

2.3 Výtvarné návrhy

Výsledná podoba loutek se vyvinula ze dvou předešlých návrhů. Můj výtvarný projev je charakteristický stylizovanými postavami zasazenými do víceméně reálného prostředí. Podoba postav vychází z kreslených návrhů. Figury mají velmi jednoduchý obličej bez nosu. U ženských charakterů jsou nápadné velké oči s víčky bez řas a obočí. Mužská postava tak velké oči nemá. Zorničky všech postav jsou spirálově stočené do kroužku. Ženské hrdinky mají navíc tváře.

Obr. 3. První výtvarný návrh postav

Obr. 4. Konečný výtvarný návrh postav

Barevnost oblečení

Barevnost oblečení loutek je především v teplých tónech – cihlově červená, krémová, šedá, tmavě zelená, které vytvářejí příjemný pocit. Chladné odstíny světle růžové, bílé, modré a fialové se objevují hlavně na šatech bezruké ženy.

Tříruký muž je oblečen v klasické pánské kárované košili. Košile nemohla být pouze bílá z důvodu náročného svícení bílé barvy. Vzorkem drobného kára se tento problém vyřešil. Muž měl mít podle původního návrhu kalhoty světlejší. Při výrobě se ale tmavé kalhoty ukázaly jako nezbytnost, abych nemusela vyrábět další tmavé kalhoty pro svatební oblek.

Podle původního výtvarného návrhu měly být kalhoty jednoruké ženy hnědé. Materiály, které jsem měla k dispozici, byly příliš tmavé, proto jsem raději rozhodla pro světle šedou, která se lépe hodí k cihlově červenému tričku.

2.4 Dílenská příprava

2.4.1 Výroba loutek

Animované loutky mají drátěné kostry. Měla jsem možnost půjčit si profesionální kloubové, ale věděla jsem, že pokud si loutky vyrobím sama, budu jim moci plně důvěřovat, co se týče animace. Pokud se něco pokazí, budu vědět, jak to opravit, a nebudu muset být na nikom přímo závislá. Navíc vlastnoruční výrobě nahrával fakt, že každá postava má jiný počet rukou a že si navíc jednu ruku navzájem předávají. Bylo proto jednodušší vyrobit si kostru s vysaditelnou a nasaditelnou rukou sama, než tuto práci zadávat na profesionální výrobu.

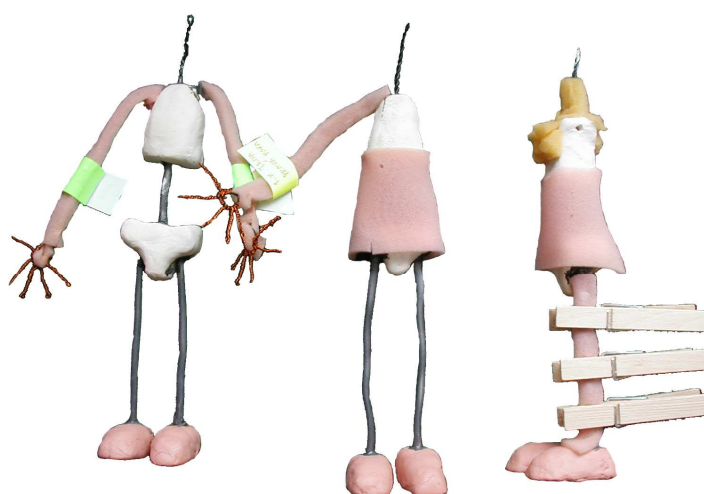
Kostry loutek jsou drátěné, viz obr. 5. Hlavičku, chodidla, hrudní a pánevní část jsem vyrobila ze samotvrdnoucí hmoty, popřípadě z vyvařeného moduritu. Pro nohy a trupovou část těla loutky jsem použila olověný drát o průměru 3 mm. Krk a ruce tvoří jednou smotaný pálený drát o průměru 1 mm. Prsty jsou vyrobeny z tenkého měděného drátku, který je na několikrát smotaný dohromady.

Olověný drát do nohou jsem zvolila pro jeho vlastnosti. Drát s průměrem 3 mm je těžší, tím lépe udrží nesenou tíhu trupu a hlavy. Z animačního hlediska je vhodný kvůli své měk-

kosti, díky níž lze lehce ohýbat bez efektu paměti. Měkkost je ale také bohužel nevýhodou, protože při častém ohýbání se drát brzy vylomí.

Pálený drát jsem použila na paže z důvodu jeho pevnosti. Není tak měkký jako olovený drát a má mírnou paměť, ale nezlomí se tak lehce. Přes smyčku, která vytváří dlaň ruky, jsem smotala drát, aby byl pevnější.

Několikrát smotané měděné drátky, které jsou připevněné na smyčce dlaně z páleného drátu, jsem použila na prsty pro jejich ohebnost a poměrně jednoduché přivázání k smyčce dlaně. Místo měděného drátu lze použít jakýkoliv tenký vázací drát.

Obr. 5. Kostry loutek

Pevné části kostry jsem vyrobila ze samotvrdnoucí hmoty a moduritu, z nichž nebylo složité požadované tvary vymodelovat. Oba materiály jsou i po vytvrdnutí poměrně křehké a při větší zátěži se může stát, že se rozdrolí. To se stalo naštěstí pouze jednou u pletařčiny ruky, která byla při animaci příliš namáhaná, a proto se drát přilepený do hrudní části i s kouskem samotvrdnoucí hmoty vylomil. Do pevné podrážkové části boty jsem každé loutce vsadila závit pro přišroubování loutky k podlaze, viz obr. 10.

Na **vytvoření hmoty těla**, které bylo zatím tvořeno jen drátem a pevnými částmi kostry, jsem použila tenký molitan. Nalepením molitanu na kostru jsem vymodelovala svalovou hmotu, viz obr. 5.

Otázku **pokožky** jsem vyřešila potažením kostry loutky tenkým viskózním úpletem. Použila jsem bílý ve všech směrech pružný úplet, který jsem nabarvila tělovým odstínem sypa-

né batikovací barvy. Tímto materiálem jsem poté potáhla odhalené části rukou a nohou, dekolt bezruké ženy, krk a obličejové části hlavy postav.

Na vytvrzenou moduritovou **hlavu** potaženou úpletem jsem v případě ženských postav přilepila oči vystřižené z bílé tenké hobby plsti, víčka jsou také z plsti. Plst' jsem zvolila z důvodu netřepivosti ustřižených okrajů. Zorničky ze stočeného drátku, které jsou animovatelné, jsem připevňovala k oku kouskem lepicí gummy. Pusinka je vyrobena z krátkého vázacího drátku oblepeného barevnou bavlnkou, tváře z vyražených koleček z plsti. Tříruký muž má oči pouze ze stočeného drátku.

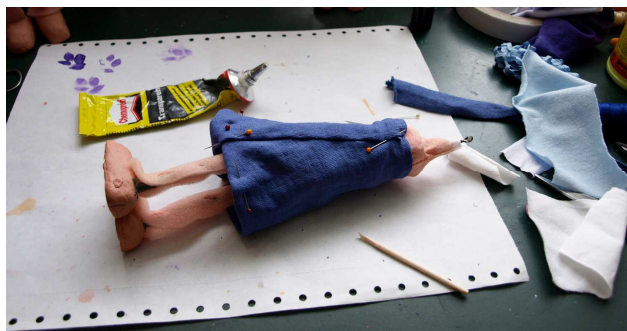
Obr. 6. Obličej ženy a muže

Vlasová paruka je smotaná z tenké příze, kterou jsem na požadovaný odstín obarvila v batikovací barvě. Po obarvení jsem vlasy přilepila k hlavě a vytvořila účes. Mužská postava má vlasy a vousy přilepované po kouscích přímo na hlavu.

Obr. 7. Výroba vlasů

Pro **obléknutí loutek** jsem se snažila vybrat co nejpružnější materiál, aby látka neomezovala animaci. Látky oblečení jednoruké ženy mají barevnost původní. U ostatních oděvů jsem materiál barvila na požadovaný odstín batikovací barvou. Švy jsem nešila, ale jednodušším způsobem lepila průhledným kontaktním lepidlem přímo na loutce, tak aby šaty přímo kopírovaly postavu a aby nebyl problém s oblékáním.

Obr. 8. Zhotovování oděvů

Žena s jednou rukou – pletařka

Jednoruká žena hraje celý film v jednom oblečení. Je oblečená do cihlově červeného trička s dlouhým rukávem vyrobeného z žebrového úpletu a do šedých kalhot z jemného manšestru.

Žena bez rukou

Šaty bezruké ženy jsem vymyslela tak, aby byly lehce vyměnitelné, protože je to jediná postava, která ve filmu vystřídá patery šaty – růžové, bílé s červenou sukni, modré, fialové a svatební se závojem. Sukně šatů jsou ve spodním švu vyztužené tenkým vázacím drátkem. Svatební šaty mají celou sukni podloženou tuhou látkou, která drží její konický tvar. Závoj je vyroben ze šifónu ozdobeného krajkou na spodním okraji.

Muž se třema rukama

Mužská postava je celý film oblečená v jednom oblečení. Košile je vyrobena z pružného úpletu, jehož vzor – šedé a světle žluté káro – jsem na bílou látku nakreslila, protože nebylo možné sehnat materiál s podobným vzorkem. Knoflíky na této košili a na svatebním obleku jsou vymodelované ze samotvrdnoucí hmoty, malované vodovými barvami a natřené lepidlem Herkules, které zanechává lesklý povrch. Na kalhoty jsem zvolila tmavě zelený jemný manšestr.

Pro svatební oblečení jsem vyrobila černý frak, který se oblékl přes košili a zajistil oboustrannou lepicí páskou. Trčící límec kárované košile jsem překryla zvlášť vyrobenou horní částí bílé košile s motýlkem, takže jsem nemusela zhotovovat celkově nové oblečení a loutku převlékat.

Chodidlová část je u všech loutek oblepená tenkou hobby plstí, aby vypadala jako šněrovačí boty, respektive dámské nízké lodičky.

Obr. 9. Boty loutek

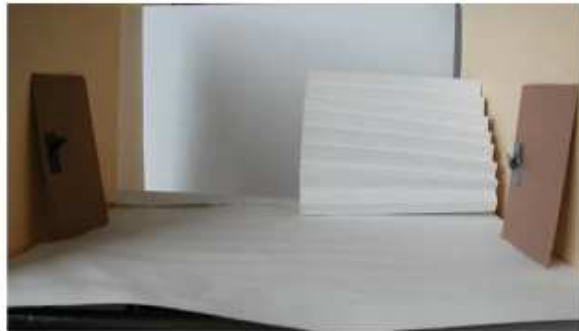
Obr. 10. Spodní část chodidel loutky

Obr. 11. Loutky na scéně

2.4.2 Výroba scény

Příběh jsem situovala do dvou prostředí, a to do chodby domu s byty naproti sobě a pokoje jednoruké ženy. Podle výtvarných návrhů a záběrů ze storyboardu jsem si nejdříve v malém měřítku postavila papírový model jednotlivých scén.

Obr. 12. Model chodby

Stěny a podlaha na chodbě

Pro zhotovení stěn a podlahy jsem zakoupila smrkovou laťovku o tloušťce 12 mm.

Desky bylo nutné před malováním obrousit a natřít základní vrstvou bílého latexu. Až poté jsem je malovala horní část stěny světle oranžovou barvou, dolní světle hnědá část je vyvá-

lečkovaná puntíkovým vzorem v tmavší hnědé. Do desek stěn chodby jsou vyřezány dveře, které se ve filmu otevírají, proto je drží malé panty.

Barva dveří bytů je zelená – dveře jednoruké ženy jsou v odstínu světlejší jarní zelené, dveře souseda jsou tmavě zelené. Kukátka a kliky na dveřích jsou vyrobeny ze samotvrdnoucí hmoty, po vytvrdnutí byly nabarveny vodovými barvami a přetřené lepidlem Herkules, které zanechalo lesklý povrch. Rámečky na jméno jsem vystříhla z papíru a obalila alobalem.

Podlaha na chodbě je malovaná vzorem dlaždic v odstínu světle zelené a krémové.

Schody jsou vyrobeny z polystyrenových desek o tloušťce 2 cm. Jednotlivé stupně jsem slepila dohromady epoxidovým lepidlem, poté jsem schody zarovnála tmelem, který bylo nutné po zaschnutí zapravit smirkovým papírem do hladka. Následovalo natření barvou a dostínování ušpiněných ploch barevnými křídami.

Stěny a podlaha v pokoji

Dlouho jsem nevěděla, jaké barvy mám použít pro stěny a podlahu v pokoji. Po barevných zkouškách jsem se nakonec rozhodla pro kombinaci modré podlahy a světle žlutých stěn.

Kvůli úspoře materiálu jsem použila desku podlahy z chodby a pouze ji překryla modrým papírem, tento stejný postup jsem využila i u stěny.

Obr. 13. Barevné variace pokoje

Nábytek v pokoji

Pokoj je vybaven stolem se šicím strojem, nízkými židličkami, křeslem, věšákem a na stěně zavěšenými poličkami. U dveří je pak skříň a botník se závěsem.

Stolek se šicím strojem je vyřezaný ze styroduru a nabarvený barvami. Nízké židličky jsem zhotovila z papíru a polstrování z molitanu potaženým látkou. Křeslo muselo být bytelné,

aby udrželo sedící loutku. Pro jeho výrobu jsem zvolila bloky styroduru spojené k sobě, potažené tenkým molitanem a následně látkou. Věšák a závěsnou policičku jsem vyrobila z pevného kartonu, který je připevněn na špejle.

Skříňku a botník se závěsem u dveří jsem vyřešila víceméně plošně. Tento nábytek není loutkou nijak využíván, ale bez něj by byl prostor u dveří prázdný, proto jsem se pro něj rozhodla a tudíž má pouze dekorativní funkci.

Výroba rekvizit

Pletené a pletací rekvizity hrají ve filmu důležitou roli. Většinu rekvizit jsem vyrobila z obyčejného papíru, barevného papíru, kartonu, kousků látek, špejlí a párátek, drátků, korálků a nití. Vytvářela jsem také veškeré pletací potřeby – klubíčka, pletací jehlice, pletené svetry, atd. Vznikly jen ty rekvizity, které byly do filmu nezbytně nutné, nebo nutné pro vybavení pletařčina pokoje.

2.4.3 Používaný materiál

Používaný materiál při výrobě loutek a scény je popsán v oddílech 2.4.1 a 2.4.2. Zde pokračuje výčet dalších použitých materiálů.

Na malování jsem používala vodou ředitelné tónovací barvy Remakol a Kolorka, pro dosažení požadovaného odstínu také vodové a anilinové barvy.

Dokreslování detailů jsem řešila akvarelovými pastelkami.

Barevné křídly jsem využívala na krytí nečistot.

Veškeré připevňování jednotlivých, ať už drátěných nebo pevných částí, ale také potahování, jsem řešila lepením. Části, které měly být napevno vsazené do těla, jsem lepila dvou-složkovým epoxidovým lepidlem. Na přichycení molitanu a spojování látky jsem používala průhledné kontaktní lepidlo na bázi polyuretanu (Chemopren transparent). Na některých nenamáhaných místech, popřípadě při potřebě rychlého slepení látek jsem používala průhlednou oboustrannou lepicí pásku. V nouzových případech při potřebě rychlého a pevného spoje jsem využívala vlastností rychleschnoucího gelového lepidla. Animovatelné části tváře jsem připevňovala pomocí lepicí gumy „tekutá“, kterou je možné přibarvit vodovými barvami nebo akvarelovými pastelkami.

3 NATÁČENÍ

V této části práce je popsána tvorba obrazové části filmu od procesu natáčení a animace jednotlivých záběrů, práce s kamerou a světlem, po výběr podoby titulků. Zmíněny jsou také problémy, které se během natáčení objevily.

3.1 Harmonogram a průběh natáčení

Natáčení jsem si rozvrhovala podle storyboardu. Snažila jsem se přemýšlet o tom, které záběry se odehrávají ve stejném prostředí, jsou si podobné úhlem kamery a které postavy v nich zrovna hrají. V plánování sledu natáčených záběrů bylo také důležité zjistit, kolik má která loutka v kterém záběru rukou, a zařadit záběry do natáčecího harmonogramu také podle toho. Harmonogram natáčení je přiložen jako příloha PII.

Bylo stanoveno 50 natáčecích dní bez sobot a nedělí. Počítala jsem s natočením jednoho záběru denně a s rezervou na přestavbu scény, popřípadě na jakékoliv problémy spojené s přetáčením záběrů.

Průběh natáčení

24. 9. 07 první natáčecí den, záběry 2 a 3

25. 9. 07 natočení záběru 4

26. 9. 07 natočení záběru 5

27. 9. 07 natočení záběru 12

1. 10. 07 spojení detailů 6 a 8 dohromady

2. 10. 07 záběr 10

4. 10. 07 záběr 11

5. 10. 07 záběr 7

8. 10. 07 záběr 13 a příprava záběru 27

9. 10. 07 záběr 27

10. 10. 07 příprava záběrů 1 a 24, což vyžadovalo přestavbu scény na chodbu s oběma stěnami, se schody nahoru i dolů, zadní stěnou v mezizpatře s oknem s výhledem na domy v ulici. Pro vytvoření prostoru pro animaci na zadních schodech, kdy postava jednoruké

ženy jde po schodech nahoru, jsem musela posunout zadní stěnu s oknem a přichytit ji na malířském stojanu. Vznikl sice jenom malý prostor na animování, ale naštěstí se zadní schody pro natáčení používaly jen na jeden záběr.

11. 10. 07 točení záběru 1. Nebylo možné nakomponovat záběr tak, aby byla v obraze vidět celá chodba. Proto jsem si zajistila klíčovací hlavu a natočila první jetí se švenkem, kdy kamera zabírala pouze část se schody, a když loutka vyšla nahoru, následovala ji přešvenkem a zastavila se, až když jednoruká žena stála před svými dveřmi a hledala klíče. Na konzultaci jsem se se supervizorem dohodla, že záběr přetočím znovu. Přešvenk do prvního záběru se totiž vůbec nehodil. Musela jsem proto trochu přestavit scénu, aby se mi celá chodba vešla do záběru.

12. 10. 07 nedotočený záběr 1. Loutce se při chůzi zlomil drát v kotníku, těsně u boty.

13. 10. 07 záběry 1 a 24. Opět se při chůzi se zlomila noha, tentokrát v kyčli. Po slepení jsem pokračovala v animaci, ale zlomila se druhá noha v kyčli. Dokončila jsem záběr 1, ale je neostrý. Natočení záběru 24.

14. 10. 07 přetáčení záběrů 1 a 24

15. 10. 07 přestavba scény na pohled z chodby do pokoje, opravování loutek

16. 10. 07 příprava a natáčení záběru 9

17. 10. 07 záběr 14

18. 10. 07 záběr 26

19. 10. 07 záběr 29

22. 10. 07 záběr 31

23. 10. 07 přestavba scény na pohled dveřmi z pokoje do chodby, natočení záběru 21

24. 10. 07 retuš malby na dveřích

25. 10. 07 záběr 19

26. 10. 07 příprava scény pokoje, zasvícení, natočení záběru 15

29. 10. 07 část záběru 16

30. 10. 07 dokončení záběru 16

31. 10. 07 záběr 17, přemýšlela jsem o spojení jednotlivých částí tohoto záběru buď prolí-
načkami a nebo stop-trikem

1. 11. 07 záběr 18, který byl špatně naanimovaný

2. 11. 07 přetočení záběru 18 a natočení záběru 34

5. 11. 07 přestavba scény

7. 11. 07 natočení záběru 25

8. 11. 07 natočení záběrů 28 a 30

9. 11. 07 natočení záběru 20

12. 11. 07 natočení záběru 22

13. 11. 07 přešvenk v záběru 23

14. 11. 07 přetáčení záběru 25 a přichystání záběru 33.

15. 11. 07 záběr 33

19. 11. 07 natočení záběru 32. Na projekci denních prací jsme se se supervizorem dohodli,
že by před záběrem 31 měl být ještě jeden záběr (označený 30,5), aby záběry 30
a 31 nesplývaly dohromady

20. 11. 07 dotočení záběru 30,5. Je to pohled na sousedovy dveře, do záběru vstoupí man-
želka, podívá se na otevřené dveře a pak směrem ke schodům. Poslední projekce denních
prací, schválení záběrů a uzavření natáčení.

21. – 22. 07 likvidace scény, předávání techniky

Obr. 14. a 15. Fotodokumentace natáčení

3.2 Problémy při natáčení

Loutky se mi ovládaly dobře, až jsem byla překvapená, jak pěkně fungují. Menší problém nastal hned pátý natáčecí den, kdy se při animaci chůze uvolnil závit v botě a jen s obtížemi se mi podařilo loutku odšroubovat od podlahy.

Rekvizity jsem na scéně lepila lepicí gumou „tekit“ nebo častěji průhlednou oboustrannou lepicí páskou, která lépe drží na látce.

Nejdůležitější bylo dávat si při animaci pozor na stativ s kamerou, abych o něj nijak nezařadila. Pokud se tak stalo, musela jsem celý záběr přetáčet. Dlouho mi také trvalo nastavení úhlu záběru kamery tak, aby bylo všechno správně v kompozici. Záběry jsem komponovala přesně podle storyboardu.

Po šesti natáčecích dnech jsem zjistila, že nejsem schopná natočit víc než jeden záběr denně, na rozdíl od první verze natáčecího plánu. Proto jsem plán přepracovala.

Náročná byla animace chůze dvou loutek současně. Natočení záběru s chůzí trvá vždy delší dobu, protože není jednoduché rychle přešroubovat nohy.

Složitější byla také animace pletení, když pletl muž se ženou na schodech. Nejnáročnější byla synchronizace pohybů obou loutek a udělat to tak, aby obě loutky udržely jehlice.

Díry v podlaze vzniklé vrtáním, jsem zamaskovávala buď slabě dobarveným „tekitem“ nebo kousky nabarvené krepové lepicí pásky. Výborně se osvědčily barevné křídly, kterými jsem lehce dosáhla požadované barvy a nemusela jsem čekat až zaschnou barvy.

3.3 Kamera a světla

Kompozici záběrů jsem nastavovala přesně podle storyboardu a dispozice scény. V celém filmu se objevuje pouze jeden pohyb kamery, je to přešvenk v záběru 23. Chtěla jsem se vyhnout pohybům kamery, protože jsem animovala sama, navíc v některých záběrech tři loutky současně. Už to samotné bylo náročné, proto bych animaci pohybu kamery asi jen stěží zvládala.

Ostření digitální kamery bylo složité. Nikdy jsem si nebyla jistá, jestli je obraz dobře zaostřený. Navíc nebylo možné si ostrost záběru dobře zkontrolovat. Několikrát se mi proto stalo, že jsem až po natočení celého záběru zjistila, že je neostrý.

Scéna byla nasvícena pedagogem Zdeňkem Krupou, který nastavil základní světelnou atmosféru. Při přestavbách scény jsem si už světla přesouvala a upravovala sama.

3.4 Titulky

Od začátku práce jsem měla představu o grafické úpravě úvodních a závěrečných titulků. Podle původního nápadu zaznačeného ve storyboardu měly být titulky kreslené – ručně psané barevné písmo na černém pozadí.

Zamýšlené barevné písmo nemělo žádné opodstatnění. Proto jsem zvolila jednoduchá šedobílá písmena na černém podkladu. Ještě jsem v průběhu přemýšlela nad animovanými závěrečnými titulky, kdy by v horní části obrazu byly vidět ruce s jehlicemi, které by jako by „vyplétaly“ titulky. Po testovací animaci jsem zjistila, že se animované titulky k filmu jako celku vůbec nehodí. Nejlepším řešením tedy bylo použít pouze text psaný mým písmem na černém pozadí.

Písmo jsem vytvářela sama. Jednotlivá písmena jsem nascannovala z háčkovaných řetízkových oček a následně jsem z nich ve Photoshopu vyskládávala slova do titulků.

BAKALÁŘSKÝ FILM 3. ROČNÍKU
STUDIA KLASICKÉ ANIMOVANÉ TVORBY
CLASSICAL ANIMATION STUDIES
3RD YEAR BACHELOR FILM

Obr. 16. Úvodní titulek ve filmu, jeho grafická úprava

4 POSTPRODUKCE

Tato část práce se soustředí na dokončovací práce na bakalářském filmu. Popisuje obrazovou a zvukovou postprodukci a tvorbu hudby.

4.1 Střih obrazu

Na obrazové postprodukci jsem spolupracovala s Lukášem Bieglem, s nímž jsem spolupracovala na mých předcházejících animovaných filmech v nižších ročnících.

30. 11. 07 první náhled hrubého střihu

19. 1. 2008 náhled další verze střihu

29. 1. 08 dokončení střihání, konzultace, schválení střihu

6. 2. 08 schválení titulkové listiny

19. 3. 08 předváděčka obrazu, schválení obrazu

4.2 Design zvuku

Zvuková postprodukce probíhala ve zvukovém studiu na Fakultě multimediálních komunikací. Spolupracovala jsem s Janem Hálou, studentem 3. ročníku oboru Audiovize, což byl jediný zvukař z UTB, který byl v daném čase k dispozici.

Většina ruchů se nahrávala jako ruchy přirozené. Kroky, vrzání dveří a atmosféry byly zvuky vybrané ze zvukové banky. Zvukař také rozstříhal a nasadil hudbu na obraz.

Jan Hála řešil některé technické věci, jako synchronizaci zvuku a obrazu, s problémy a jeho nedostatečný cit pro design ruchů patrně vychází z malé zkušenosti z praxe.

4.3 Hudba

Důležitým zvukovým prvkem celého filmu by měly být ruchy. Hudba byla původně zamýšlená jen jako doplňující prvek. Měla podpořit jen určitá místa v obraze. Mělo se jednat o jazzové melodie hrané nejlépe na klavír, který měl být dominantním nástrojem. Hudba měla být nahrávána přímo na film.

Spolupráce se studentem filmové školy Tomášem Suskem byla problematičtější. Ani po několika vzájemných konzultacích nebyl schopen přinést náhled, jestli máme o hudbě pro

tento film stejnou představu. Sám nahrál hudbu, aniž bych si ji před tím mohla poslechnout nebo do toho nějak zasáhnout. Hudba nebyla nahraná přímo na film. Dostala jsem jednu skladbu, která ale neodpovídala synchronizací obrazu filmu. Navíc to byla skladba v plném nástrojovém obsazení (kytary, klavír, basa, bicí), a klavír bohužel nebyl hlavním nástrojem. Se zvukařem, už bez autorovy přítomnosti, jsme museli z této skladby vystříhat jednotlivé melodie a vybrat nástroje, které tam mají hrát, a následně poskládat tyto kousky hudby do obrazu.

Spolupráce s tímto studentem byla velmi špatná, protože po předání nahrávky už nebyl ochotný dále pomoci s aranží, ani upravit některé části a doplnit hudební doprovod závěrečné scény.

5 DOKONČENÝ FILM

Film Ruce na nosiči DVD je předmětem praktické části Bakalářské práce.

5.1 Plakát

Plakát má předepsaný formát A1. Plakát by měl souhrnně charakterizovat dílo, proto jsem se rozhodla použít jen fotografii a text ve stylu písma v titulcích.

Fotografie je inscenovaná a fotografovaná až po natáčení filmu. Obrázek znázorňuje všechny tři postavy, kterým nevidíme do obličeje, protože v obličeje nejsou podstatné. Vidíme výřez (od krku do pasu), kde hlavním předmětem jsou ruce dvou hlavních postav z filmu, které každá drží jednu jehlici s pletením. Je zřetelné, že jedné postavě ruka chybí. Mužská postava drží ve své pravé ruce ruku své manželky (ruku s prstenem), která stojí v bílém (svatebních šatech) za hlavní dvojicí v pozadí. Text na plakát jsem zkopírovala z titulků.

Obr. 17. Plakát

6 ZHODNOCENÍ

Výroba bakalářského filmu *Ruce* probíhala až do fáze skládání hudby a zvukové postprodukce bez větších problémů. Všechny výrobní a animační dovednosti jsem čerpala ze zkušeností z mých animovaných prací z minulých ročníků studia a ze spolupráce na projektech jiných studentů.

Při výrobě loutek jsem se řídila postupem, který jsem se naučila při spolupráci s japonskou studentkou Filmové školy Naoko Jonori na jejím absolventském filmu *Tokio Brothers*. Její loutky měly pevné části kostry zhotovené ze dřeva, což je pro výrobu těchto částí ideální materiál. Já jsem ale neměla dřevo k dispozici a neumím ho opracovávat. Proto jsem zvolila méně vhodnou samotvrdnoucí hmotu.

Zpracování hudební a zvukové složky proběhlo s komplikacemi. S autorem hudby a zvukařem, studenty VOŠFZ a UTB, jsem se setkala poprvé, aniž bych znala jejich předchozí tvorbu nebo úroveň znalostí v jejich oboru. Tím jsem si znovu potvrdila zjištění z předchozí práce na mých minulých animovaných filmech, že mít zkušené a zodpovědné spolupracovníky je velmi důležité. A že je důležité se znát s lidmi, kteří mají pracovat na mém filmu, a tak vědět, co od nich můžu očekávat, a kteří jsou přínosem pro výsledné dílo.

ZÁVĚR

Tato práce pojednává o tvorbě krátkého loutkového animovaného filmu. Vysvětluje jednotlivé postupy výrobních fází tak, jak následovaly za sebou.

První kapitola shrnuje základní informace o projektu.

Druhá kapitola popisuje literární vývoj od námětu po zpracovaný příběh do technického scénáře. Pokračuje výtvarným řešením hlavních postav a jejich následnou výrobou. Zabývá se také výrobou scény a rekvizit a použitými materiály k jejich zhotovení.

Třetí kapitola zachycuje průběh natáčení jednotlivých záběrů a titulků a problémů, které se během animace objevily.

Čtvrtá kapitola popisuje postprodukcí obrazu, skládání hudby a vytváření zvukové složky filmu, ale také problémy ve spolupráci se studenty, kteří vykonávali tyto technické profese.

Pátá kapitola odkazuje na hotový film. Seznamuje také s plakátem, který je součástí praktické bakalářské části.

Závěrečná část je zhodnocením práce na bakalářském filmu.

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr. 1. Záběry s filmu The Nightmare Before Christmas.....	7
Obr. 2. Záběry z filmu Mademisele Bérengère.....	7
Obr. 3. První výtvarný návrh postav.....	15
Obr. 4. Konečný výtvarný návrh postav.....	15
Obr. 5. Kostry loutek.....	17
Obr. 6. Obličeje ženy a muže.....	18
Obr. 7. Výroba vlasů.....	18
Obr. 8. Zhotovování oděvů.....	19
Obr. 9. Boty loutek.....	20
Obr. 10. Spodní část chodidel loutky.....	20
Obr. 11. Loutky na scéně.....	20
Obr. 12. Model chodby.....	21
Obr. 13. Barevné variace pokoje.....	22
Obr. 14. a 15. Fotodokumentace natáčení.....	26
Obr. 16. Úvodní titulek ve filmu, jeho grafická úprava.....	28
Obr. 17. Plakát.....	31

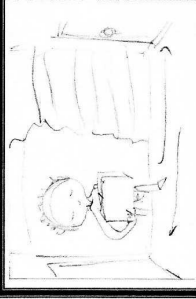

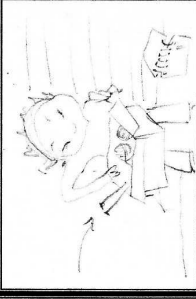
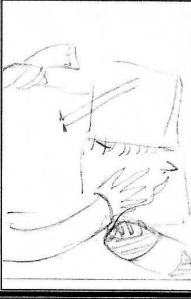
SEZNAM PŘÍLOH

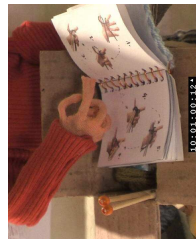
Příloha P I: Storyboard

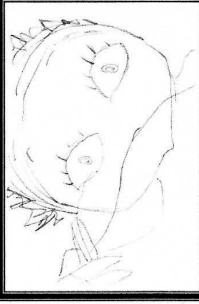
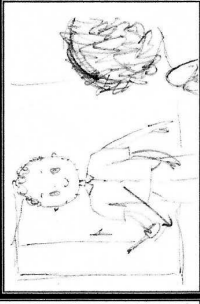

Příloha P II: Harmonogramy natáčení

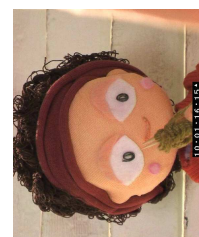
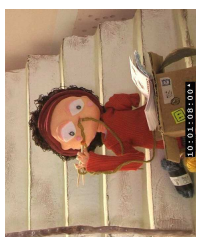
Příloha P III: Fotodokumentace z natáčení

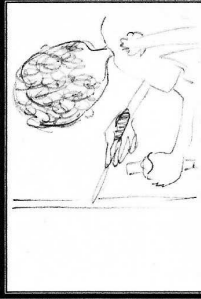
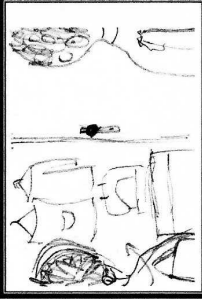

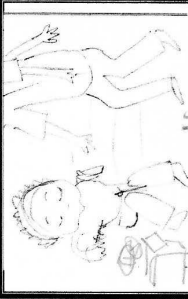
PŘÍLOHA P I: STORYBOARD

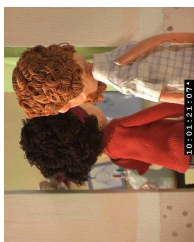
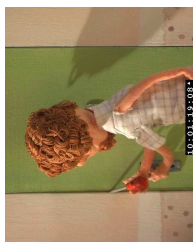
Č. z	OBRÁZ	POPIS DĚJE	DIALOG	HUDBA	RUCHY	POZNÁMKA
1. 11.10. 13.10. 14.10.		jednoruká žena jde nahoru po schodech v ruce nese balík, jde ke dveřím, zjistí, že nemá klíč, přejde ke dveřím sousedů	CELEK - CELÁ UTOPIA MUSÍ BÝT SÚVISLÉ 13.10.10. ok z. 10.10. → 11.10.	hudba z titulků přechází do obrazu (klidná, jemná)	kroky po schodech (přibližující se) kroky kroky položení krabice na zem kroky	dobře vidět kroky v oku, když se blíží ke dveřím, když se blíží ke dveřím, když se blíží ke dveřím, když se blíží ke dveřím
2. 14.9.		dojde ke dveřím sousedů klepe na dveře, nikdo neotevřívá, vrací se zpět vpravo	SCÉNÁŘOVÝ DŮVĚŘ ok z. 10.10. → 11.10.	hudba mizí	kroky klepání na dveře povzděch	ok z. 10.10. → 11.10.
3. 14.9.		balík leží na schodech, přichází do obrazu zleva, sedne si na schody, nadšeně rozbalí balík a vytahuje z něj pletací potřebu	SCÉNÁŘOVÝ DŮVĚŘ	(base)	kroky rozbalení krabice stánok vytahovaných věcí	ok z. 10.10. → 11.10.
4. 16.9.		vytáhne návod na pletení, listuje v něm, snaží se podle návodu pletět jednou rukou (prostřih)	SCÉNÁŘOVÝ DŮVĚŘ ok z. 10.10. → 11.10.		listování v knize cinkání jehlic	ok z. 10.10. → 11.10.

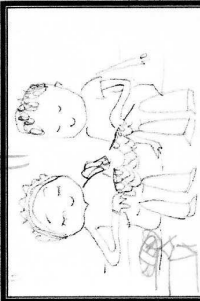
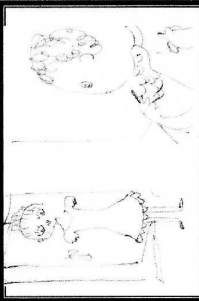
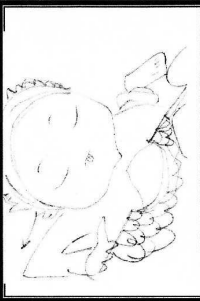

Č:Z	OBRÁZ	POPIS DĚJE	DIALOG	HUDBA	RUCHY	POZNÁMKA
5.		šermuje jehlicemi, snaží se nahodit vínu na jehlice jak jednou rukou může, bojuje s vínou	STATOVY BROKY LEBA NA VINE DVA STATOVY		šramot cinkání jehlic v pozadí: kroky, odemykání dveří	divoké křikání ale jehlice to je nějaká jehlice vina dva + pose statovy všechno se dělá
6.		najednou zvedne oči a trochu stíme	STATOVY			
7.		u protějších dveří stojí tři ruky souseď a pozoruje její snažení ze svého bytu nese muž šroubovák a jde k jejím dveřím	STATOVY 3 RUKY 4 RUKA KAPALICE VEDLA STATOVY		kroky	
8.		zvedne oči od práce a sleduje ho jak jde k jejím dveřím	STATOVY		kroky	divoké křikání ale jehlice to je nějaká jehlice vina dva + pose statovy všechno se dělá

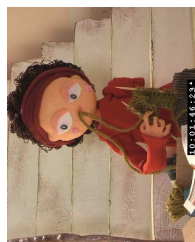

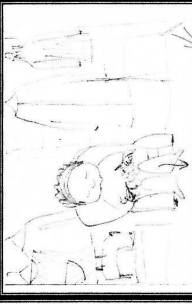
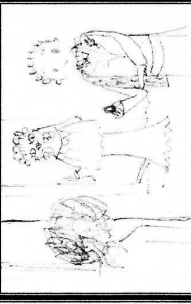
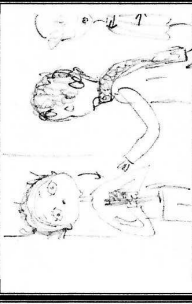
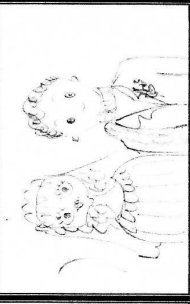
Č.Z.	OBRAZ	POPIS DĚJE	DIALOG	HUDBA	RUCHY	POZNÁMKA
9.		jde otevřít její dveře šroubovákem dveře se otevřou, vidíme malou oděvní dílnu	M: 5 RUKY TŽ: 1 RUKA		šramot křipnutí dveří vzrušení dveří kroky	Soud, jak se dívám na šroubovákem dveře dvakrát správně, šramot křipnutí dveří vzrušení dveří šramot vzrušení
		jednouká žena vejde dovnitř ...		melodie	kroky	vychází do pokoje to přebírá jen vzhled vychází to sama klidně jde na dvakrát správně vychází správně dveře, vzrušení a papírky šramot ve dveřích šramot ve dveřích šramot ve dveřích
		... a vrací se se svými návrhy pleténého oblečení ukazuje obrázky sousedovi odchází si zase sednout na schody			kroky zvuk papíru kroky	Soud ve dveřích vzrušení vzrušení vzrušení vzrušení vzrušení vzrušení vzrušení vzrušení vzrušení vzrušení vzrušení vzrušení
10.		žena usedá na schody a jednou rukou se snaží pletát soused si k ní sedá, vezme druhou jehlici ...	M: 3 RUKY TŽ: 1 RUKA BRÁK UČA NA ŽENY VÝROBA 10. ŽENY	tichá melodie pletení	kroky cinkání jehlic	

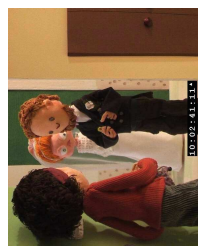

10.10

Č. Z	OBRÁZ	POPIS DĚJE	DIALOG	HUDBA	RUCHY	POZNÁMKA
2. 10.		... spolu pletou			v pozadí: přibližující se kroky	
4. 10.		u sousedních dveří se objeví sousedova bezruká přítelkyně muž odloží pletení a odchází se svou přítelkyní jednotlivá žena je zklamáná	M: 3 RUCE AŽ: 1 RUKA OČI: 4 3ahy, ružové		cinkání jehlic kroky	
23. 9.		pokračuje v rozpracované řadě když slyší kroky, podívá se směrem vlevo			cinkání jehlic otevření dveří přicházející kroky	dlouze se na diváky dívá, otevřít dveře, otevřít přítelkyni, otevřít přítelkyni A žele po dlouhém člověk a dívka se připomíná
8. 10.		... ve dveřích stojí tříruky, soused usmívá se, vezme jednu svoji ruku a podá ji jednotlivé ženě SUNDANÍ RUKA	M: 3 RUCE AŽ: 1 RUKA	začíná hudba začíná jeden nástroj ...	kroky	

Č. z	OBRÁZ	POPIS DĚJE	DIALOG	HUDBA	RUCHY	POZNÁMKA
18. 19. ok		byl má píný pletených výrobků sedi v křesle a pletě (někdo klepe) i s pletením jde ke dveřím	POČKA M: 2 RUCI fina na pletením a na přítelkyni s bráčkou trávením	hudba končí s klepáním na dveře	pletení klepání na dveře kroky	Společně se pletou a na klepání pletou našp. pletou na klepání a na klepání na klepání a na klepání na klepání a na klepání na klepání
19. 20. ok		přijde ke dveřím, otevře dveře, venku stojí soused ve svatebním fraku a s pletenou šálou, za ním se natřásá bezruční nevěsta v bílém soused ukazuje s prstenem v ruce, že si bude brát svou bezručnou přítelkyni...	SMEŘ S OVS, DVEŘE M: 2 RUCI M: 2 RUCI D: 2 S OVS: svatební		kroky vznutí dveří v pozadí: šustění šatů	Právě dvířka dveře, jakže přijde ke dveřím, jakže přijde ke dveřím, jakže přijde ke dveřím, jakže přijde ke dveřím, jakže přijde ke dveřím, jakže přijde ke dveřím, jakže
20. 21. ok		chce vrátit svou třetí ruku, Žena se lekne, rozmyslí se jestli obětovat pletení ...	MAPKA S OVS, DVEŘE M: 2 RUCI M: 2 RUCI D: 2 S OVS: svatební			
20. 21. ok		... pro šťastný pár (nejednou vypadají jako z fotky) nevěsta se zase otočí	SMEŘ S OVS, DVEŘE M: 2 RUCI D: 2 S OVS: svatební	slabě motiv svatebního pochodu přechází do melodie		byť pletení a pletení da ruku do ruku nevěsta se vrátí a o moment, jak on dávne hovoří s ní, jak Tvoje ova, soubor klavír a soubor klavír přechází do melodie odpověď - vypadají jako fotky, jak z foto svatební a o pletení

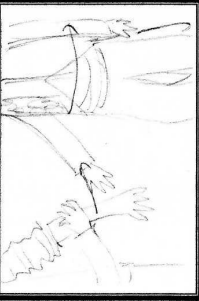
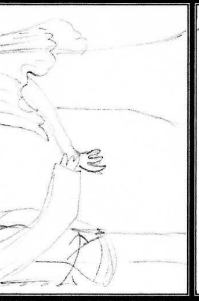
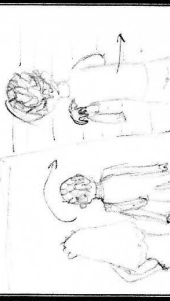

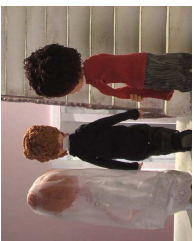
2.11.

25.10.

9.11.

23.10.

Č. z	OBRÁZ	POPIS DĚJE	DIALOG	HUDBA	RUCHY	POZNÁMKA
20 12.		odloží přeletní stranou a jako poděkování obejmě souseda oběma rukama	SMĚŘ JEŠTĚ DŮVĚŘE 12. : 2 RUKY 11. : 1 RUKA			
21 13.		vytáhne půjčenou ruku z rukávu podá ji sousedovi ... PŘEPÁNÍ RUKY (přešvihně) <i>Hebalko</i> → 36 (pozitivně)	STĚNA 36f. : svatební	2 dítly ⇒ 72 dítly 120f. → 3 dítly ⇒ 36 dítly = 36 f. Svatební 14f.		
22 14.		... soused dá svou ruku nevěstě (odchází do kamery)		10f. m.f.	kluky	
23 15.		nevěsta s ženichem odchází po schodech dolů jednoruká žena se za nimi dívá zasakuje si prázdný rukáv odchází domů (zaimivačka)	SMYSLA + TADY STĚNA 12. : 1 RUKA 11. : 2 RUKY 02. : 1 RUKA 10f. : svatební		odcházející kroky po schodech kroky v popředí	

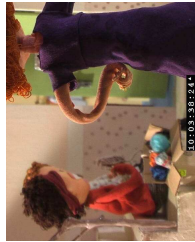

12. 11.

13. 11.

15. 10
14. 10
14. 10

Č. Z.	OBRÁZ	POPIS DĚJE	DIALOG	HUDBA	RUCHY	POZNÁMKA
09. 29. DK		manželka vidí svého manžela, jak sedí se sousedkou na schodech a pleše přemám mu ukazuje, že má jít domů muž je trochu nazlobený vstane a jde k manželce plešáčka odchází domů	02. 1. RUKA S PRSTENEM Sahy, močké	tichá melodie pletení	cinkání jehlic kroky kroky do pozadí	pozadí - zvuk jehlic, zvuk ruky, zvuk kroků dopředu a pak zpátky ale když se už blíží domů kroky do pozadí zvuk kroků, zvuk jehlic zvuk kroků, zvuk jehlic zvuk kroků, zvuk jehlic zvuk kroků, zvuk jehlic zvuk kroků, zvuk jehlic zvuk kroků, zvuk jehlic
09. 30. DK		manželka ho chytne svoji novou rukou a táhne ho domů (zasmíváčka) (rozsmíváčka)	02. 1. RUKA S PRSTENEM Sahy, močké		kroky	
09. 31. DK		žena stojí v popředí, zatím pěst se znovu muž trochu nazlobeně vstane a jde k ní...	02. 1. RUKA S PRSTENEM Sahy, močké	tichá melodie pletení	kroky	zvuk kroků, zvuk jehlic zvuk kroků, zvuk jehlic zvuk kroků, zvuk jehlic zvuk kroků, zvuk jehlic zvuk kroků, zvuk jehlic zvuk kroků, zvuk jehlic
09. 32. DK		... manželka se napříhne a svou novou rukou muže uhodí, napříhne ale to jí manžel ruku chytí, žena se mu snaží vytrhnout muž jen pokrčí rameny a ruku jí vezme	02. 1. RUKA S PRSTENEM Sahy, močké		úder plestnutí	zvuk úderu, zvuk plestnutí zvuk úderu, zvuk plestnutí zvuk úderu, zvuk plestnutí zvuk úderu, zvuk plestnutí zvuk úderu, zvuk plestnutí zvuk úderu, zvuk plestnutí

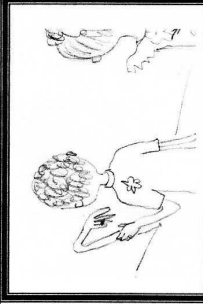
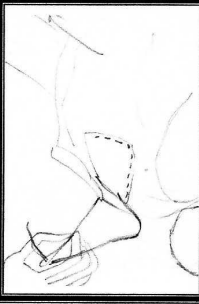
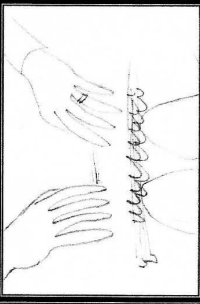
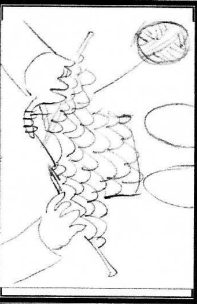
19.10.

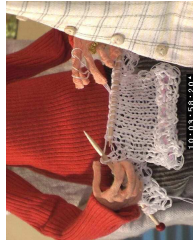
8.11.

22.10.

19.11.

editované

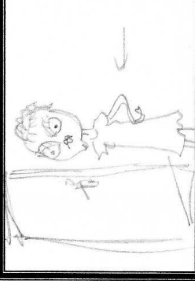
Č. Z.	OBRÁZ	POPIS DĚJE	DIALOG	HUDBA	RUCHY	POZNAMKA
33. 33.		muž odnáší ruku směrem vlevo	a ruka s přístrojem šitím, šitím	začíná hudba - k jednomu nástroji se postupně připojují další	kroky	Handová přístrojová šitím a přístroj do věže a pak ji vzít aš do věže v ležící
33. 34.		(zaimtívačka) (roztmívačka) dvě ruce se stejnými rukávy zašívají zápiatu na díru po třetí ruce na košili (je to košile, kterou měl celou dobu na sobě soused) po zašití odkládají ruce košili vlevo				
		ruce berou jehlic, které leží na kolenou na jedné ruce vidíme snubní prsten			cinkání jehlic	
		(zaimtívačka)		hudební zdířeznění konce		

16.04

2.11.

16.04

Č. Z.	OBRÁZ	POPIS DĚJE	DIALOG	HUDBA	RUCHY	POZNAMKA
		(koniec titulky) (titulky kreslené, barevné písmo na černém pozadí)		zklidnění hudby pod titulky aby vynikl ruch cinkajících jehlic ↓	cinkání jehlic (zvuk do písmen v titulcích)	
		(voštinářka) dvere domu jsou otevřené / manželka se vrací domů / dělá si víno u boku / vidí / že její manžel plete se sousedkou na schodech	Šelby finále povstavené domo		kravky přicházejí ze strany v pozadí cinkání jehlic	pozadí sáček zřevna do vzduchu manželka, manžel i další odřevna dvere domu, pak se objeví manželka vidí svého manžela u sousedky na schodech

pozadí sáček
zřevna do vzduchu
manželka
manžel
2:30 a
2:31
20.11.2012

PŘÍLOHA P II: HARMONOGRAM NATÁČENÍ

Natáčecí plán
Bakalářský film Ruce Adély Šimové
natáčení: 24. 9. 2007 – 30. 11. 2007

1. den	24.9.	2	4
2. den	25.9.	6	8
3. den	stř. 26.9.	10	
4. den	27.9.	8	8
5.	1.10.	10	
6.	2.10.	7	11
7.	stř. 3.10.	13	
8.	4.10.	17	
9.	5.10.	1	
10.	8.10.	24	
11.	9.10.	(její dvěře, pohled do pokoje dveřmi) 26	
12.	11.10.	9	
13.	12.10.	14	
14.	15.10.	přestavba pokoj / svícení	
15.	16.10.	(pokoj) 15	18
16.	stř. 17.10.	16	17
17.	18.10.	34	
18.	19.10.	přestavba chodba zádvní stěna / svícení	
19.	22.10.	(zadní stěna) 20	22
20.	23.10.	23 (přesvenk)	

21.	stř. 24.10.	25	28
22.	25.10.	(svatba, směr sousedovy dvěře) 19	
23.	26.10.	21	
24.	29.10.	(směr její dvěře) 29	
25.	30.10.	31	
26.	stř. 31.10.	(stěna) 30	
27.	1.11.	(směr sousedovy dvěře) 32	
28.	2.11.	(stěna, směr její dvěře) 33	
29.	5.11.		
30.	6.11.		
31.	stř. 7.11.		
32.	8.11.		
33.	9.11.		
34.	12.11.		
35.	11.11.		
36.	13.11.		
37.	14.11.		
38.	15.11.		
39.	16.11.		
40.	19.11.		
41.	20.11.		
42.	21.11.		
43.	22.11.		
44.	23.11.		
45.	24.11.		

Natáčecí plán (upravený 24.10.)
 Bakalářský film Ruce Adély Šimové
 natáčení: 24. 9. 2007 – 30. 11. 2007

21.	stř.	24.10.	nic
22.	25.10.	(svatba, směr sousedovy dveře)	19
23.	26.10.	přestavba pokoj / svícení	
24.	29.10.	(pokoj)	15
25.	30.10.		18
26.	stř.	31.10.	16
27.	1.11.		17
28.	2.11.		34
29.	5.11.	přestavba chodba zadní stěna / svícení	
30.	6.11. <i>nic</i>	(zadní stěna)	20 15 23
31.	stř. 7.11.		23 (přesvěnk)
32.	8.11.		224
33.	9.11.		20
34.	12.11.	(směr její dveře) -	29
35.	16.11.		31
36.	stř. 13.11.	(stěna)	30
37.	14.11.	(směr sousedovy dveře)	32
38.	15.11.	(stěna, směr její dveře)	33
39.	18.11.		+ 45 přestřev
40.	19.11.		+ 1 stěna př. před 231
41.	20.11.		
42.	21.11.		

Natáčecí plán (upravený 3.10.)
 Bakalářský film Ruce Adély Šimové
 natáčení: 24. 9. 2007 – 30. 11. 2007

7.	stř.	3.10. <i>ML</i>	(sousedovy dveře)	5. 10. 7. <i>PK</i>
8.	4.10.			11. 7. 06.
9.	5.10.			2. 10. 13.
10.	8.10.			7. 10. 27
11.	9.10.	(schodiště, celá chodba)	1	1. úroveň 11.10. 2. úroveň 17.10.
12.	11.10.		24	1. úroveň 15.10. 2. úroveň 14.10
13.	12.10.	(její dveře, pohled do pokoje dveřmi)	26	<i>ML</i>
14.	15.10.		9	<i>ML</i>
15.	16.10.		14	+ 29, 31, 19, 21
16.	stř.	17.10.	přestavba pokoj / svícení	
17.	18.10.	(pokoj)	15	
18.	19.10.		18	
19.	22.10.		16	
20.	23.10.		17	
21.	stř.	24.10.		34
22.	25.10.	přestavba chodba zadní stěna / svícení		
23.	26.10.	(zadní stěna)	20	22
24.	29.10.		23 (přesvěnk)	
25.	30.10.		25	
26.	stř.	31.10.	28	

PŘÍLOHA P III: FOTODOKUMENTACE

Porovnání situace na place a pohledu z kamery

Dokumentace v ateliéru

